

○ คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมาย
หรือคำสั่งทางปกครอง
หรือไม่รับหรือยกคำขอ

(จ. ๒๐)



คดีหมายเลขดำที่ อ.๑๑๙/๒๕๕๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง { นายจิราวัจน์ เจริญนิธิโกศล หรือนายสมชาย ชำมสมุทร ผู้ฟ้องคดี
 ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง ที่ ๑
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๗๒/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๓๒๖/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง นายชเนศ จีระพิวัฒน์ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองระนอง ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ชำมสมุทรขนส่ง อันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๐๑๑๐๗/๒๕๕๖ ลงวันที่



/๑๓ มิถุนายน...

11 ส.ค. 2558

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนกล่าวหา
 ผู้ฟ้องคดีดังกล่าว และได้มีหนังสือจังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๐๔๑๕๖ ลงวันที่ ๑๓
 มิถุนายน ๒๕๕๖ แจ้งข้อกล่าวหาและการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
 กรณีดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนัดหมายให้
 ผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งในวันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ไป
 ให้ถ้อยคำและยื่นหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมา วันที่ ๒๘
 ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปรับทราบข้อกล่าวหา
 และมอบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ฟ้องคดี
 ไปชี้แจงข้อกล่าวหาหรือชี้แจงเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงอีกครั้ง
 จากนั้น วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำชี้แจงข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ
 สอบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี
 มีพฤติกรรมที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
 มาตรา ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๒๘๔ วรรคสี่ ที่กำหนดห้ามมิให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำรงตำแหน่งใด
 ในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่มีลักษณะเป็นการดำเนินธุรกิจที่มุ่งหาผลกำไร เพื่อป้องกัน
 การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ การกระทำความดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบ
 เรียบร้อยของประชาชน ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และ
 ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และได้เสนอรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง
 ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นพ้องตามมติคณะกรรมการ
 สอบสวนข้อเท็จจริง จึงรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดี
 พ้นจากตำแหน่ง และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๘๙
 ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ
 จังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ
 เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการ
 ละเมิดสิทธิตามมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
 เพราะห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนสง ได้จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘
 มีชื่อผู้ฟ้องคดีและนางมิ่งขวัญ หงอสกุล เป็นหุ้นส่วน โดยผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ



/สำนักงาน...

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๐/๑๔๗ ถนนท่าเมือง ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง มีวัตถุประสงค์ของห้างหุ้นส่วนรวม ๒๔ ข้อ โดยดำเนินการรับขนส่งสินค้ากับเอกชนทั่วไปเป็นธุรกิจหลัก และตั้งแต่วันจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจนกระทั่งถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ก็ไม่ปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ได้เข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือเคยเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่เคยเข้าเป็นคู่สัญญากับเทศบาลเมืองระนองไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เนื่องจากหน่วยงานของรัฐมีกฎระเบียบและข้อจำกัดที่ทำให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ไม่สามารถเข้ารับบริการได้ และผู้ฟ้องคดีได้ขออนุญาตและลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ แล้ว โดยการแจ้งทางโทรศัพท์ให้นางธนัญญา จีระพิวัฒน์ เจ้าของสำนักงานบัญชีบัณฑิต ซึ่งเป็นผู้รับจ้างจัดทำบัญชีและเป็นผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง เป็นผู้ดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการและผู้เป็นหุ้นส่วนต่อสำนักทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนอง แต่นางธนัญญาได้ผิดผ่อนเรื่อยมาจนกระทั่งผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จึงทราบว่านางธนัญญาไม่ได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ให้ทนายความเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าวแทน และเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายทะเบียนได้จดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแล้ว กรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่านางธนัญญาซึ่งเป็นพี่สาวร่วมบิดามารดาของนายธนยศ ผู้ร้องเรียน ได้ร่วมมือกันเพื่อให้ นายธนยศดำเนินการยื่นหนังสือร้องเรียนก่อนที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนอง จะดำเนินการจดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการดังกล่าว การร้องเรียนถกถอนผู้ฟ้องคดีมีเจตนาเพื่อกลั่นแกล้งทางการเมือง ผู้ร้องเรียนมีพฤติการณ์ขัดขวางการบริหารงานของผู้ฟ้องคดีจนเกิดเหตุทะเลาะวิวาท และได้มีการแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ร้องเรียนต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองระนอง แล้ว ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง และขออนุญาตหุ้นเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ อันเป็นการแสดงเจตนา



โดยชัดแจ้ง...

โดยชัดแจ้งว่าผู้ฟ้องคดีมิได้จงใจกระทำการที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นอกจากนี้ บุคคลอื่นที่ศาลได้มีคำพิพากษาถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองมาก่อนหน้าผู้ฟ้องคดีนั้น จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทภายหลังการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเมื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว ไม่ได้แสดงเจตนาลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคยเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทมาก่อน และเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว ไม่ได้ลาออกจากการเป็นผู้ถือหุ้นหรือหุ้นส่วนผู้จัดการเสียก่อนการเข้าดำรงตำแหน่ง ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนต่อข้อห้ามตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยไม่พิจารณาดำเนินการสอบสวนไปตามพฤติการณ์ที่แท้จริง ไม่วินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย เพียงแต่นำเอาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในแต่ละเรื่องแต่ละประเด็นมาเทียบเคียงกับกรณีของผู้ฟ้องคดี ทั้งที่มีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ต่างกันจึงไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามคำวินิจฉัยที่ ๑๒ - ๑๔/๒๕๕๓ ของศาลรัฐธรรมนูญ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้มีดุลพินิจให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองก็ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยให้มีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่ได้รับคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังเดิม

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีนี้ โดยให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเทศบาลเมืองระนองยกเลิกการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนองไว้ก่อน เพราะผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเทศบาล



เมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้มีประกาศลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง โดยเริ่มสมัครรับเลือก ตั้งตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ และกำหนดวันเลือกตั้งในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งหากให้คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลัง กล่าวคือ หากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ จะทำให้การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ดังกล่าวตกเป็นโมฆะ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่การบริหารราชการของเทศบาลเมืองระนอง ส่วนผู้ฟ้องคดีต้องหยุดการปฏิบัติหน้าที่ เสียโอกาสและสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย เสียโอกาสที่จะดำรงตำแหน่งต่อไปอีก ๓ ปี เสียเวลาและค่าใช้จ่ายที่ได้อุทิศตนอาสาเข้ามา รับใช้ประชาชนโดยที่ยังไม่เป็นไปตามความมุ่งหวังดังที่ตั้งใจไว้ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี เมืองระนองเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาไว้พิจารณา

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนผู้ฟ้องคดีเข้าดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองระนองเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีผู้ฟ้องคดี เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันจดทะเบียนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ ส่วนระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มีนางมิ่งขวัญเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการตามหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้สมัคร รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และในวันเลือกตั้ง วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนเลือกตั้งสูงสุด ต่อมา คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี เมืองระนอง กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้เป็นหุ้นส่วนแต่มิได้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นผู้มีคุณสมบัติต้องห้ามที่จะต้องพ้นจาก



ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนสง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองอันเป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ วรรคสิบ (ที่ถูกคือ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ) ถือเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วมีคำวินิจฉัยตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า ประเด็นที่ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงหุ้นส่วนแต่มิได้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนสง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ที่ศาลพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าว ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันจดทะเบียนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ ส่วนระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มีนางมิ่งขวัญเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการตามหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนองในวันเลือกตั้งวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีประกาศลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง กรณีจึงเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงหุ้นส่วนแต่มิได้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนสง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน



/ที่ดำเนินธุรกิจ...

ที่ดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เห็นว่า คำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ ได้กล่าวอ้างสรุปได้ว่า ก่อนผู้ฟ้องคดี เข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ได้ดำเนินการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยได้ลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง และขอถอนหุ้น ต่อนางธนิษฐา เจ้าของสำนักงานบัญชีบัณฑิต ให้ทำการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการและผู้ถือหุ้นของผู้ฟ้องคดี แต่นางธนิษฐาได้ผิดผ่อนเรื่อยมา จนผู้ฟ้องคดีต้องว่าจ้างให้ทนายความอื่น ไปดำเนินการให้ตามกฎหมาย และนายทะเบียนได้จดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและแก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนผู้จัดการให้ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกอบกับเอกสารท้ายคำฟ้อง แบบ หส. ๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอที่ ๖๑/๒๕๕๖ รับวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการ ที่แสดงเจตนา ในการทำธุรกรรม จึงเห็นได้ว่า วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และก่อนหน้านั้นผู้ฟ้องคดี ยังมีสถานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตามสำนวนคดียังได้ ยึดเอาหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบและรับรองผลการจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วน เป็นพยานเอกสาร ซึ่งสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนองได้แจ้งผลการตรวจ และรับรองผลการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนของผู้ฟ้องคดีในส่วนของข้อมูลการจดทะเบียน เกี่ยวกับหุ้นส่วนผู้จัดการ หน้าที่ ๒ ตามข้อ ๒ จดทะเบียนเกี่ยวกับหุ้นส่วนผู้จัดการ จำนวน ๖ ข้อ ดังนี้ ๑. ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ - ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๒. ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ - ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ มีจำนวน ๒ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี (๒) นางมิ่งขวัญ ข้ามสมุทร ๓. ระหว่างวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ - ๒๔ เมษายน ๒๕๔๔ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๔. ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔ - ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ มีจำนวน ๒ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี (๒) นางมิ่งขวัญ ๕. ระหว่าง วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ - ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๖. ระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ - ปัจจุบัน มี ๑ คน (๑) นางมิ่งขวัญ หนังสือฉบับดังกล่าว มีสิ่งที่ส่งมาด้วย ประกอบด้วย ๑. เอกสารรับรองรายการในหนังสือรับรองของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง จำนวน ๑ ฉบับ (๓ แผ่น) ๒. สำเนาเอกสารคำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง จำนวน ๑ ชุด (๙๔ แผ่น) ซึ่งในจำนวนสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ จำนวน ๙๔ แผ่น



/มีเอกสาร...

มีเอกสาร แบบ หส.๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอที่ ๑๘๒/๕๓ รัับวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๐ แผ่น ร่วมอยู่ด้วย ต่อมา สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนองได้ ขอแก้ไขข้อความหนังสือฉบับเดิม หน้าที่ ๒ ข้อ ๒ จดทะเบียนเกี่ยวกับหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยแก้ไขเพิ่มเติมข้อความ เป็น ๘ ข้อ ดังนี้ ๑. ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ - ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๒. ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ - ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ มีจำนวน ๒ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี (๒) นางมิ่งขวัญ ๓. ระหว่างวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ - ๒๔ เมษายน ๒๕๔๔ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๔. ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔ - ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ มีจำนวน ๒ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี (๒) นางมิ่งขวัญ ๕. ระหว่างวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ - ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๖. ระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) นางมิ่งขวัญ (นางมิ่งขวัญ ยื่นเปลี่ยนแปลง ชื่อสกุลเป็น หงอสกุล เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙) ๗. ระหว่างวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๘. ระหว่างวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ - ปัจจุบัน มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) นางมิ่งขวัญ ซึ่งเมื่อตรวจสอบแบบ หส.๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอ ที่ ๑๘๒/๕๓ รัับวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ พบว่า มีการแก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ซึ่งปรากฏตามข้อ ๕ ของแบบ หส.๒ และหลังจากนั้นจึงมีการยื่นแบบ หส.๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอที่ ๖๑/๒๕๕๖ รัับวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนผู้จัดการเป็นนางมิ่งขวัญ จนถึงปัจจุบัน ข้อเท็จจริงจึงพิสูจน์ได้เป็นที่แน่ชัดว่า ณ วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็น นายกเทศมนตรีเมืองระนองและดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วน ที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติต้องห้าม ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ วรรคสี่ ถือเป็นกาฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ คำวินิจฉัยตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗



/ที่ให้ผู้ฟ้องคดี...

ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ซึ่งในการใช้ดุลพินิจพิจารณาสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามข้อเสนอของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่พิจารณาและเสนอความเห็นให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย นำเรียนเพื่อใช้ดุลพินิจพิจารณาสั่งการ ซึ่งการพิจารณาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้พิจารณาไว้ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลับ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๘๒ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ สรุปได้ว่า การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะสั่งให้ นายกเทศมนตรีผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า นายกเทศมนตรีผู้นั้นปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทาง จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ จึงเสนอความเห็น พร้อมด้วยหลักฐานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้อง ดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอน ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับหลักเกณฑ์ ที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดไว้ เมื่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับความเห็นและข้อเสนอของผู้ว่าราชการจังหวัด จึงจะสั่งให้นายกเทศมนตรีผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และเมื่อเป็นคำสั่งที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย คู่กรณีจึงไม่สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ จึงได้แจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ด้วยเหตุผลและข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ย่อมเป็น การกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอทุเลาการบังคับ ตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง ความว่า คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่อาจจะโต้แย้งคัดค้าน



และลบล้างคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ชนะคดีได้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์เพื่อประวิงคดีให้เกิดความล่าช้า และอาศัยระยะเวลาของศาลปกครองสูงสุดในการพิจารณาคดีนี้ เพื่อให้ระยะเวลาวาระการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองที่ถูกเพิกถอนในคดีนี้สิ้นสุดลง ซึ่งในวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องนี้ เหลือระยะเวลาเพียงปีเศษ หากศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นให้ผู้ฟ้องคดีชนะคดีแล้ว ระยะเวลาดังกล่าวไม่อาจจะปฏิบัติตามคำพิพากษาได้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีและราชการเกิดความเสียหาย กล่าวคือ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีและผลจากคำสั่งดังกล่าวกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายส่วนตัวในด้านชื่อเสียง เกียรติยศ และความเชื่อถือ ประชาชนโดยทั่วไปมองและเข้าใจผู้ฟ้องคดีไปในทางที่ไม่ดีจากการพ้นตำแหน่ง โดยผู้ฟ้องคดีไม่อาจไปอธิบายหรือแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าวได้ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจได้รับการเยียวยาแก้ไขกลับคืนได้ อีกทั้งผลจากการพ้นตำแหน่งดังกล่าว ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องหยุดการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินงานไปดูแลทุกข์สุขของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองระนองนำไปจัดการบริหารตามสัญญาประชาคมที่ได้ให้ไว้กับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองระนอง และราชการต้องเสียประโยชน์ในเงินเดือนและค่าตอบแทนเบ็ดเตล็ดซ้ำซ้อนกับผู้ดำรงตำแหน่งแทนผู้ฟ้องคดีในเวลานี้ ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีเหตุอันสมควรและมีเหตุอันเพียงพอที่จะขอให้ศาลปกครองสูงสุดคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองไว้ชั่วคราวก่อนศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา และเพื่อเป็นการคุ้มครองประโยชน์ สิทธิ เสรีภาพของผู้ฟ้องคดีไว้ในระหว่างพิจารณาคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่งไว้ก่อนที่ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษา



/ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง...

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชี้แจงว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองก่อนการพิพากษาและศาลได้มีคำสั่งเรียกให้ทำคำชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานนั้น เห็นว่า ๑. เรื่องความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน จึงได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามที่มีผู้ร้องเรียนขอให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เนื่องจากเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง อันเป็นการกระทำฝ่าฝืนข้อห้ามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ โดยคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ในขณะที่ได้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันเลือกตั้ง ตามมาตรา ๔๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีพยานหลักฐาน คือ (๑) ข้อมูลการจดทะเบียนเกี่ยวกับหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง รายละเอียดตามแบบ หส.๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอที่ ๑๘๒/๕๓ รัับวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ พร้อมนี้ขอเสนอพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๑ เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบและรับรองผลการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องข้อมูลการจดทะเบียนเกี่ยวกับผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง และ (๒) ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ความว่า ตามที่ได้มี



การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง กรณีครบวาระ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้อาศัยอำนาจที่เกี่ยวข้อง ประกอบมติในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ประกาศผลการเลือกตั้ง ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี จึงเห็นได้ว่าการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กฎหมายได้ให้อำนาจไว้จึงสามารถกระทำการได้ หาได้เป็นการกระทำนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ๒. การให้คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ มีผลบังคับใช้ต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีความเห็นตามผลการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำสั่งไม่รับคำขอลุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองด้วยศาลปกครองชั้นต้นมีความเห็นส่วนหนึ่งว่า หากให้คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับต่อไป ก็จะทำให้การเยียวยาภายหลังศาลมีคำพิพากษาเป็นไปไม่ได้แต่อย่างใดไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การสั่งให้ลุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะก่อให้เกิดผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานและการจัดบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองระนอง กล่าวคือ เมื่อผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนอง ได้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติเห็นชอบให้ประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนองครั้งดังกล่าว ตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ มีผลให้นายพินิจ ดันกุล ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนองได้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามมาตรา ๔๘ สัตตแห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ เทรส แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ดังนั้น การลุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะทำให้มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ๒ คน ในเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องผิดวิสัยตามข้อกฎหมาย อันจะก่อให้เกิด



/ความยุ่งยาก...

ความยุ่งยากและอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในการบริหารราชการของเทศบาลเมือง
ระนอง ส่งผลต่อการบริหารงานหรือการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ ทำให้ราชการ
ได้รับความเสียหายและส่งผลกระทบต่อประชาชน และความเสียหายที่เกิดขึ้นจะร้ายแรง
จนยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง เนื่องจากความเสียหายไปกระทบต่อสิทธิของ
ประชาชนโดยส่วนรวมที่ไม่ใช่เฉพาะแต่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หากภายหลังศาลปกครองสูงสุด
มีคำพิพากษาให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมาย ๓. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า
การยื่นอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพื่อประวิงเวลาให้เกิดความล่าช้า เพื่อให้ระยะเวลา
วาระการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีที่ถูกเพิกถอนในคดีนี้สิ้นสุดลง ขอชี้แจงว่า
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่มีเจตนาประวิงเวลาแต่อย่างใด แต่เป็นการดำเนินการตามขั้นตอน
กระบวนการพิจารณาคดีทางปกครอง ไม่มีเหตุผลใดให้ต้องประวิงเวลา คำกล่าวอ้างของ
ผู้ฟ้องคดีเป็นการกล่าวอ้างที่เลื่อนลอยปราศจากพฤติการณ์บ่งชี้และพยานหลักฐาน
และเห็นว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นอ้าง รัฐธรรมนูญยกเว้นว่า
จะกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนด
และเท่าที่จำเป็น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่ง
กระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมือง
ระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า
ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่
คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีความร้องขอจากบุคคล
ดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่ง
ไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และวรรคสอง
บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของ
หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงาน



ของรัฐประกอบด้วย และข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลเห็นว่ากฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทูลเกล้าฯ ถวายตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้น ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ศาลมีอำนาจสั่งทูลเกล้าฯ ถวายตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองได้ตามที่เห็นสมควร ซึ่งเห็นได้ว่า เงื่อนไขแห่งการที่ศาลปกครองจะมีอำนาจออกคำสั่งทูลเกล้าฯ ถวายตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองได้ มีอยู่สามประการประกอบกัน คือ ประการแรก กฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี น่าจะไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่สอง การให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และประการที่สาม การทูลเกล้าฯ ถวายตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้น ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในประการแรกว่า คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนผู้ฟ้องคดีเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันจดทะเบียนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ และระหว่างวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ส่วนตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา นั้น มีนางมิ่งขวัญ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับที่ พณ ๐๘๑๒/รพ๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบและรับรองผลการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ซึ่งในวันเลือกตั้ง วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนเลือกตั้งสูงสุด คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อย่างไรก็ตาม ก่อนวันเลือกตั้ง ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอดอนหุ้น ขอลาออกจากห้างหุ้นส่วนจำกัด



ดังกล่าวและขอถอนหุ้นจำนวนสองแสนบาทออก และให้คณะกรรมการหุ้นส่วนที่ยังคงอยู่ ดำเนินการการลาออกของผู้ฟ้องคดีต่อนายทะเบียนห้างหุ้นส่วนด้วย และผู้ฟ้องคดีจะไม่ขอ รับผิดชอบหากหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวกระทำความผิดทางกฎหมายทั้งทางแพ่งและทางอาญา โดยมีนางมิ่งขวัญลงลายมือชื่อในวันเดียวกัน ว่าได้รับหนังสือการถอนหุ้นของผู้ฟ้องคดี และจะดำเนินการให้ทางสำนักงานบัญชีบัณฑิตแก้ไขเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนที่สำนักงานพาณิชย์ ต่อไป เห็นว่า การลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ฟ้องคดีมีผลในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่ใบลาออกไปถึงนางมิ่งขวัญผู้เป็นหุ้นส่วนคนหนึ่ง ตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๗๘/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ภายหลังจากผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้ง เป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนองจึงทราบว่าจะไม่ได้มีการดำเนินการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วน ที่สำนักงานพาณิชย์ จึงได้ให้ทนายความเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าวแทน และเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายทะเบียนได้จดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วน และหุ้นส่วนผู้จัดการแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนที่ดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทขนสง ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองระนองอันเป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ ถือเป็นกาฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วมีคำวินิจฉัยตาม คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จึงน่าจะชอบด้วยกฎหมาย

กรณีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาในประการที่สองว่า การให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้ บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง หรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีต้องตกอยู่ภายใต้บังคับตามคำสั่งดังกล่าว อันมีผลให้ ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และไม่ได้รับเงินเดือน รวมทั้ง ประโยชน์ตอบแทนอื่นที่เป็นตัวเงินจากทางราชการ แต่ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีต้องได้รับ ดังกล่าวอาจได้รับชดเชยเป็นเงินได้ในภายหลัง กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า การให้คำสั่งดังกล่าว



/มีผลใช้บังคับ...

มีผลใช้บังคับต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดีที่ Yakkaekhaeng
แก้ไขในภายหลัง

เมื่อได้วินิจฉัยประเด็นที่สองดังกล่าวแล้ว กรณีจึงไม่ครบองค์ประกอบที่ศาล
จะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งที่พิพาทตามข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่
ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ตามคำขอของ
ผู้ฟ้องคดี ประเด็นพิจารณาสุดท้ายที่เกี่ยวกับการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทไม่เป็น
อุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะนั้น เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

จึงมีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง
อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้
ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง

นายพดล เสงเจริญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

พดล

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมรรถชัย วิศวลาภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มไอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



สมชาย *วัฒนการุณ*

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายกิตตินัย ธรรมรัช

